

[Knud Kristensen.]

vi sørge for, at du ingen Kunder faar fra os —, saa er det en Boycotning, som efter mit Skøn vil falde ind under Lovens Bestemmelser. Thi Hensigten er saa ikke at beskærme Banken eller Kulhandleren fra at komme i med en usolid Kunde, nej, Hensigten er at afskære vedkommende fra at komme ind i den Branche og drive sin Virksomhed og sin Næring der.

Og hvis en Arbejdsgiverforening vilde sige til en Arbejdsgiver, som ikke ønskede at underkaste sig dens Bestemmelser, men ønskede at drive sin Virksomhed udenfor Foreningen eller rettere sagt handler saaledes, at det tydeligt fremgaar, at Hensigten er denne: Hvis du ikke melder dig ind i Arbejdsgiverforeningen, skal vi sørge for, at dine Forretningsforbindelser ophører at staa i Forbindelse med dig, ellers skal vi blokere dem og afskære dem fra deres Forretningsforbindelser — saa er det en Boykotning og en Forfølgelse, som efter mit Skøn vil falde ind under Loven.

Og hvis en Arbejderorganisation siger til en Mand: Hvis du ikke vil staa i vor Forening og ikke vil gøre, som vi nu forlanger, skal vi sørge for, at du intet Arbejde faar; vi skal sige til den Arbejdsgiver, der vil tage dig i sit Brød, at hvis han gør det, vil han blive afskaaret fra sine Forretningsforbindelser, saa det vil blive umuliggjort for ham at drive sin Virksomhed paa hæderlig og lovlig Vis — saa vilde jeg finde, at det var en af de Ting, som vilde falde ind under Loven.

Men selvfølgelig, de nærmere Omstændigheder i hvert enkelt Tilfælde maa tages med i Betragtning ved Bedømmelsen. Jeg har her kun peget paa, hvad det er for Ting, vi fra vor Side ønsker at ramme ved Gennemførelsen af disse Lovbestemmelser.

Den ærede Ordfører sagde, at Socialdemokraterne havde været villige til at forhandle, de havde været saa forhandlingsvillige baade i Udvalget og her i Salen, at der næsten ingen Ende var paa det. Det er kedeligt; for der er vist ingen andre, der har opdaget denne Forhandlingsvillighed. Jeg vil gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at han ved dette Lovforslags første Behandling udtalte, at hvis han kunde forhindre dette Lovforslags Gennemførelse, vilde han tale i flere Dage. Der har vi netop det, Arbejdet gaar ud paa (*Ordføreren* [Hans Nielsen]: *Dette Forslag!*). Ja, dette Forslag, men den ærede Ordfører har ikke paa noget som helst Tidspunkt sagt, at han ønskede saadanne og saadanne Ændringer indført. Ikke en eneste Linie af Ændringsforslag har

foreligget fra den ærede Ordfører, ikke den mindste Antydning af, hvad det var, han kunde ønske sig; i saa Fald kunde vi have forhandlet derom. Nej, det hele er gaaet ud paa at sabotere Lovforslaget, at forhindre, at der kom noget ud af det. Jeg tror, alle Udvalgets Medlemmer vil give mig Ret i, at det har været Forholdet, jeg tror ogsaa, den ærede Ordfører i sit stille Sind indrømmer det, han siger bare noget helt andet.

Den ærede Ordfører var inde paa at omtale visse Foreteelser i Udvalget. Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa, men blot fremdrage visse Ting til Belysning af, hvor ivrig det ærede Medlem har været for at komme i Forhandling. Ved Lovforslagets første Behandling udtalte den ærede Ordfører et brændende Ønske om at faa sendt et Spørgsmaal til Den faste Voldgiftsret, det laa ham saa inderligt paa Sinde; ogsaa sidste Aar havde han saadan en Trang til at faa dette Spørgsmaal afsendt, for at vi kunde faa at vide, hvad den faste Voldgiftsret mener om dette Spørgsmaal.

Da vi kom i Udvalget, var imidlertid hele den ærede Ordførers Iver fuldstændig forsvundet. Vi holdt Udvalgsmøde i Slutningen af November, men da skulde den ærede Ordfører ingen Forespørgsel have afsendt til Den faste Voldgiftsret. Først to Maaneder efter, da vi stillede det ærede Medlem i Udsigt, at hvis han nu ikke fremkom med sin Forespørgsel, blev der muligvis slet ikke Tid til det, saa kom vi i den Situation at maatte sige, at vi ikke kunde vente, først da fik den ærede Ordfører samlet sig sammen til at fremsætte sit Spørgsmaal — to Maaneder efter at vi havde holdt det første Møde i Udvalget! Dette illustrerer hans Iver for at fremme Sagen; Forespørgselen skulde benyttes til yderligere at forhale Sagen!

Og hvordan gik det med det ærede Medlems Ordførerskab? Det er heller ikke gaaet med Stormskridt. Det hele var omtrent færdigt, da det ærede Medlem blev valgt til Ordfører, men han forstod at trække Tiden ud; han indbød ikke til Forhandling, stillede ikke nye Ændringsforslag, nej, han skulde have Tiden trukket ud, han skulde have saa meget trykt som muligt, og han skulde se paa det baade forfra og bagfra og midtpaa. Der er ingen som helst Tvivl om, at den ærede Ordførers hele Bestræbelse er gaaet ud paa at sabotere Sagen, at forhindre, at der kom en Afgørelse. Og det synes jeg, den ærede Ordfører meget godt kunde være bekendt, han skulde ikke staa her og foregøgle os noget og prøve paa at bilde Tinget ind, at